

В тия дръзки очи имаше толкова самонадеяност и предизвикателство, че дори Аспар забеляза нередното му държане и обезпокоено се обърна за сина си. Но докато разговаряше с него и го съветваше за благоразумие, пред смаяните им очи премина нова ~~тъжливия~~ двойка, които започваше танца на факлите. /?/... Водят на икарите развяваше зелената си мантия в подтичващи скокливи стъпки, нехаещ за обия присмехулен изпит, който предизвикваше смешната му осанка, като прикрепяше с ласкава ~~жигичка~~ ^{косичка} Ариадна ~~жигич~~ под лакета, а с левията си държеше запалена борица.

След тях идеха ~~Архаур~~ ^{Ариадна} и Амалафрида, готската заложница, сестра на Теодорих Криволгледия. Патрикий водеше ~~Зенона~~ ^{Худел-Спирит}, ~~сестрата на тини~~ ^{младата красавица} Василиск, а накрая сам Аспар се присъедини към младите, останал все още буен и неукротим въпреки посребрените си коси, хаещ за радост и веселба и ~~весело~~ ^{весело} което животът предлага на тия които умеят да го възмат. Той водеше ~~Кристинка~~ ^{Трудигето} /?/.

*Минимално из... не... а
Визия, дръжте... жигички*

